

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 22. marca 2012 *

„Znamka Skupnosti — Oprelitev in pridobitev — Prejšnja znamka — Načini vložitev — Elektronska vložitev — Sredstvo, ki omogoča natančno ugotovitev datuma, ure in minute predložitve prijave“

V zadevi C-190/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) z odločbo z dne 24. februarja 2010, ki je prispela na Sodišče 16. aprila 2010, v postopku

Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Génesis)

proti

Boys Toys SA,

Administración del Estado,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, A. Borg Barthet, E. Levits (poročevalec), J.-J. Kasel, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Génesis) M. D. Garayalde Niño in A. I. Alpera Plazas, odvetnici, ter V. Venturini Medina, procurador,
- za špansko vlado B. Plaza Cruz, zastopnica,
- za grško vlado K. Georgiadis, Z. Chatzipavlou in G. Alexaki, zastopniki,
- za italijansko vlado G. Palmieri, zastopnica, skupaj s S. Fiorentinom, avvocato dello Stato,
- za Evropsko komisijo E. Gippini Fournier, zastopnik,

* Jezik postopka: španščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 31. marca 2011

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 27 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (v nadaljevanju: Génesis) in družbo Boys Toys SA, ki je pravna naslednica družbe Pool Angel Tomás SL, ter Administración del Estado v zvezi z zavrnitvijo ugovora družbe Génesis zoper registracijo španske nacionalne znamke Rizo's s strani Oficina Española de Patentes y Marcas (španski urad za patente in znamke, v nadaljevanju: OEPM).

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Prva direktiva Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92) je bila razveljavljena z Direktivo 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (Kodificirana različica) (UL L 299, str. 25). Vendar je ob upoštevanju časa dejanskega stanja za postopek v glavni stvari še naprej upoštevna Direktiva 89/104.
- 4 Člen 4 te direktive, naslovljen „Nadaljnji razlogi za zavrnitev ali neveljavnost [ničnost] v zvezi s prejšnjimi pravicami“, določa:

„1. Znamka se ne registrira ali, če se registrira, se jo lahko razglasi za neveljavno [nično]:

- (a) če je enaka prejšnji znamki in če so blago in storitve, za katere se znamka uporablja [zahteva] oziroma je zanje registrirana, enaki blagu ali storitvam, za katere je varovana prejšnja znamka;
- (b) če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, označenih z blagovnimi znamkami, obstaja verjetnost zmede v javnosti, pri čemer verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.

2. Izraz ‚prejšnje znamke‘ v smislu odstavka 1 pomeni:

- (a) naslednje vrste znamk z datumom vložitve prijave za registracijo, ki je pred datumom prijave za registracijo znamke, ter, kadar je to primerno, ob upoštevanju prednostnih pravic, ki se zahtevajo v zvezi s temi znamkami:

- (i) znamke Skupnosti;

[...]

[...]

- (c) prijave za znamke iz točk (a) in (b) pod pogojem njihove registracije;

[...].“

5 Uredba št. 40/94 je bila razveljavljena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo) (UL L 78, str. 1), ki je začela veljati 13. aprila 2009. Vendar ob upoštevanju časa dejanskega stanja za ta postopek velja prvonavedena uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1992/2003 z dne 27. oktobra 2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 310, v nadaljevanju: spremenjena Uredba št. 40/94).

6 Člen 8 spremenjene Uredbe št. 40/94, naslovljen „Relativni razlogi za zavrnitev“, je v odstavkih 1 in 2 določal:

„1. Ob ugovoru imetnika prejšnje znamke se znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira v naslednjih primerih:

- (a) če je enaka prejšnji znamki in če so blago in [ali] storitve, za katere je registracija zahtevana, enaki blagu ali storitvam, za katere je varovana prejšnja znamka;
- (b) če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka; verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.

2. Za namen odstavka 1 izraz ‚prejšnje znamke‘ pomeni:

- (a) znamke naslednje vrste z datumom zahtev za registracijo, ki predhodi datumu zahteve za registracijo znamke Skupnosti, ob upoštevanju, če je to primerno, predhodnih pravic, ki se zahtevajo v zvezi s to znamko;

(i) znamke Skupnosti;

[...]

- (b) prijave znamk iz pododstavka (a), če so registrirane;

[...]“

7 Člen 14 spremenjene Uredbe št. 40/94, naslovljen „Komplementarna uporaba nacionalne zakonodaje v zvezi s kršitvijo“, je v odstavku 1 določal, da učinke znamk Skupnosti urejajo izključno določbe te uredbe in da v drugih pogledih kršitve znamke Skupnosti ureja nacionalna zakonodaja o kršitvi nacionalne znamke v skladu z določbami iz naslova X Uredbe št. 40/94.

8 Člen 26 spremenjene Uredbe št. 40/94, ki je urejal zahteve, ki jim morajo ustrezati prijave znamke Skupnosti, je določal:

„1. Prijava znamke Skupnosti vsebuje:

- (a) zahtevo za registracijo znamke Skupnosti;
- (b) podatke o identiteti prijavitelja;
- (c) seznam blaga ali storitev, za katere je zahtevana registracija;
- (d) prikaz znamke.

2. Za prijavo znamke Skupnosti se plača prijavna pristojbina, in, če je to primerno, ena ali več vrst pristojbin glede na tip blaga.

3. Prijava znamke Skupnosti mora ustrezati zahtevam, določenim v izvedbeni uredbi iz člena 157.“

9 Člen 27 spremenjene Uredbe št. 40/94, naslovljen „Datum vložitve“, je določal:

„Datum vložitve prijave znamke Skupnosti je datum, na katerega je vložnik vložil dokumente, ki vsebujejo podatke iz člena 26(1), pri Uradu [za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)] oziroma v primeru, ko je bila prijava vložena pri glavnem uradu države članice ali Uradu Beneluksa za znamke, pri tem uradu, pod pogojem, da je plačal prijavno pristojbino v roku enega meseca po vložitvi zgoraj omenjenih dokumentov.“

10 Člen 32 spremenjene Uredbe št. 40/94, naslovljen „Enakovrednost vloge pri Skupnosti in vloge pri državi“, je določal, da je „[v]ložitev prijave znamke Skupnosti, ki ima določen datum vložitve, [...] v vseh državah članicah enakovredna pravilni nacionalni vlogi ob upoštevanju prednosti prijave znamke Skupnosti“.

11 Člen 97 spremenjene Uredbe št. 40/94, naslovljen „Pravo, ki se uporablja“, je določal:

„1. Sodišča za znamko Skupnosti uporabljajo določbe te uredbe.

2. Za vsa vprašanja, ki ne sodijo v področje uporabe te uredbe, sodišče za znamko Skupnosti uporablja nacionalno zakonodajo vključno z mednarodnim zasebnim pravom.

3. Razen če s to uredbo ni drugače določeno, sodišče za znamke Skupnosti uporablja procesna pravila, ki se uporabljajo za enako vrsto postopkov v zvezi z nacionalno znamko v državi članici, kjer ima sodišče sedež.“

12 Pravilo 5 Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe (ES) št. 40/94 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), naslovljeno „Vložitev prijave“, določa:

„1. [UUNT] označi dokumente, ki sestavljajo prijavo, z datumom prejema in številko spisa prijave. Urad prijavitelju brez odlašanja izda potrdilo o prejemu, ki vsebuje vsaj številko spisa, prikaz, opis ali drugačno identifikacijo znamke, naravo in številko dokumentov in datum njihovega prejema.

2. Če je prijava vložena pri glavnem uradu za industrijsko lastnino države članice ali pri Uradu Beneluksa za znamke v skladu s členom 25 uredbe, urad, pri katerem je prijava vložena, vsako stran prijave označi z arabskimi številkami. Pred posredovanjem urad, pri katerem je bila prijava vložena, označi dokumente, ki sestavljajo prijavo, z datumom prejema in številom strani. Urad prijavitelju brez odloga izda potrdilo o prejemu, ki vsebuje vsaj naravo in število dokumentov in datum njihovega prejema.

3. Če [UUNT] prejme prijavo, ki ga [jo] je posredoval glavni urad za industrijsko lastnino države članice ali Urad Beneluksa za znamke, prijavo označi z datumom prejema in številko spisa ter prijavitelju brez odlašanja izda potrdilo o prejemu v skladu z drugim stavkom odstavka 1, kjer je naveden datum prejema pri [UUNT].“

Nacionalno pravo

13 V členu 6(2)(a) in (c) zakona št. 17/2001 z dne 7. decembra 2001 o znamkah (Ley 17/2001 de Marcas, BOE št. 294 z dne 8. decembra 2001, str. 45579), je navedeno, da je treba kot prejšnjo znamko razumeti:

„[...]

(a) registrirano znamko, katere datum vložitve ali datum prednosti prijave za registracijo je zgodnejši od datuma prijave, ki se preučuje, in ki spada v te kategorije:

(i) španske znamke;

(ii) znamke, ki so bile predmet mednarodne registracije z učinkom v Španiji;

(iii) znamke Skupnosti;

[...]

(c) prijavo znamke iz točk (a) in (b), če je njena registracija potrjena;

[...].“

14 Člen 11 zakona št. 17/2001 z naslovom „Vložitev prijave“ v odstavku 6 določa:

„Organ, ki je pristojen za sprejetje prijave, ob tem sprejetju v obliki, določeni z uredbo, navede številko prijave ter datum, uro in minuto njenega sprejetja.“

15 Člen 13 zakona št. 17/2001 določa:

„1. Datum vložitve prijave je datum, ko pristojni organ, kot je opredeljen v členu 11, prejme dokumente, ki vključujejo elemente iz člena 12(1).

2. Datum vložitve prijav, predloženih na poštnem uradu, je trenutek, ko ta urad prejme dokumente, ki vključujejo elemente iz člena 12(1), če so ti dokumenti predloženi v nezapečateni kuverti, poslani s priporočeno pošto in povratnico ter naslovljeni na organ, pristojen za sprejetje prijave. Poštni urad navede dan, uro in minuto vložitve prijave.

3. Če eden od upravnih organov ali enot iz zgornjih odstavkov ob sprejetju prijave ne navede ure njene vložitve, se tej prijavi pripiše zadnja ura tistega dne. Če se ne navede minuta vložitve, se prijavi pripiše zadnja minuta v uri. Če se ne navedeta niti ura niti minuta vložitve, se v prijavi napišeta zadnja ura in minuta v zadevnem dnevu.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

16 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je družba Génesis 12. decembra 2003 dopoldne oziroma zgodaj popoldne, in sicer ob 11.52 in ob 12.13, pri UUNT po elektronski poti vložila dve zahtevi za registracijo znamk Skupnosti, in sicer za besedno znamko Rizo za proizvode iz razredov 16, 28, 35 in 36 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, ter za besedno znamko Rizo, El Erizo za proizvode iz razredov 16, 35 in 36 navedene klasifikacije.

17 Iz predložitvene odločbe izhaja tudi, da je istega dne, vendar ob 17.45, družba Pool Angel Tomás SL pri uradu OEPM vložila zahtevo za registracijo besedne znamke Rizo's za proizvode iz razreda 28 navedenega aranžmaja.

18 Družba Génesis je zahtevi za registracijo nacionalne znamke ugovarjala, ker je menila, da sta bili besedni znamki Skupnosti Rizo in Rizo, El Erizo registrirani pred njo.

- 19 Ker je urad OEPM s sklepom z dne 9. decembra 2004 ugovor zavrnil, je družba Génesis vložila pritožbo, v kateri je predlagala, naj urad OEPM ugotovi prednost znamk Skupnosti, katerih imetnica je, kar je utemeljila z dejstvom, da je bila prijava teh znamk po elektronski poti vložena 12. decembra 2003 in da je to datum, ki ga je treba upoštevati.
- 20 Urad OEPM je s sklepom z dne 29. junija 2005 to pritožbo zavrnil. Znova je navedel, da je na podlagi člena 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 treba ugotoviti, da je bila prijava znamk Skupnosti v postopku v glavni stvari vložena 7. januarja 2004, kar je datum dejanske predložitve dokumentacije, in da je ta datum poznejši od datuma vložitve zahteve za registracijo španske znamke Rizo's.
- 21 Ker je družba Génesis zoper zadnjenavedeni sklep vložila tožbo, je drugi oddelek senata za upravne spore pri Tribunal Superior de Justicia de Madrid s sodbo z dne 7. februarja 2008 potrdil utemeljenost podelitve prijavljene španske znamke Rizo's. To sodišče je ocenilo, da je bil datum vložitve prijave spornih znamk Skupnosti datum dejanske predložitve dokumentacije, in ne 12. december 2003, ki je datum predložitve prijave po elektronski poti.
- 22 Družba Génesis je zoper to sodbo vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču. V pritožbi po eni strani izpodbija razlago Tribunal Superior de Justicia de Madrid v zvezi z datumom vložitve prijave znamk Skupnosti in navaja, da bi se ob pravilni razlagi členov 26 in 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 za datum vložitve prijav štel datum, ko sta bili ti prijavi posredovani UUNT in ju je ta prejel. V postopku v glavni stvari bi bilo tako treba upoštevati 12. december 2003. Družba Génesis po drugi strani meni, da je Tribunal Superior de Justicia de Madrid s tem, da ni upoštevalo prednosti znamk Skupnosti Rizo in Rizo, El Erizo, kršilo člen 6(2)(a) in (c) zakona št. 17/2001.
- 23 V teh okoliščinah je Tribunal Supremo prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je mogoče člen 27 [spremenjene] Uredbe [št. 40/94] razlagati tako, da se za ugotovitev časovne prednosti glede na nacionalno znamko, katere prijava je bila vložena istega dne, lahko upoštevajo ne le dan, ampak tudi ura in minuta vložitve zahteve za registracijo znamke Skupnosti pri UUNT (če je ta podatek zapisan), kadar nacionalna zakonodaja, ki ureja registracijo nacionalne znamke, šteje za upoštevno uro vložitve?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 24 Navesti je treba, da vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, temelji na predpostavki, da so prijave znamk Skupnosti in nacionalne znamke vložene isti dan.
- 25 Vendar čeprav iz predloga za sprejetje predhodne odločbe izhaja, da sta urad OEPM in sodišče, ki sta o pritožbi odločala, ugotovila, da je bil datum vložitve prijave znamk Skupnosti poznejši od datuma vložitve prijave nacionalne znamke, ta okoliščina nikakor ne vpliva na dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe.
- 26 V skladu z ustaljeno sodno prakso se namreč predpostavlja upoštevnost vprašanj v zvezi z razlago prava Unije, ki jih je zastavilo nacionalno sodišče v normativnem in dejanskem okviru, ki ga opredeli v okviru lastne odgovornosti in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša (sodbe z dne 15. maja 2003 v zadevi Salzmann, C-300/01, Recueil, str. I-4899, točki 29 in 31; z dne 7. junija 2007 v združenih zadevah van der Weerd in drugi, od C-222/05 do C-225/05, ZOdl., str. I-4233, točka 22, in z dne 16. decembra 2008 v zadevi Cartesio, C-210/06, ZOdl., str. I-9641, točka 67). Zavrnitev predloga nacionalnega sodišča je mogoča samo, če je jasno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze

z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, ki so potrebni za to, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo uporabne odgovore (zgoraj navedena sodba Cartesio, točka 67 in navedena sodna praksa).

- 27 Ker je družba Génesis tako pred sodiščem prve stopnje kot pred predložitvenim sodiščem trdila, da je datum vložitve prijave znamk Skupnosti poznejši od zahteve za registracijo nacionalne znamke, je to vprašanje predmet spora pred tem zadnjim sodiščem. Zato se ne zdi, vsaj ne jasno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari ali da je problem hipotetičen.
- 28 Na vprašanje za predhodno odločanje je zato treba odgovoriti.

Utemeljenost

- 29 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je člen 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 treba razlagati tako, da pomeni, da je treba upoštevati ne samo dan, ampak tudi uro in minuto vložitve prijave znamke Skupnosti pri UUNT, da bi se ugotovila prednost takšne znamke glede na nacionalno znamko, vloženo isti dan, če sta v zvezi s tem na podlagi nacionalne ureditve, ki ureja registracijo te zadnje znamke, ura in minuta vložitve upoštevna elementa.
- 30 Najprej je treba opozoriti, da je za varstvo znamk v Evropski uniji značilen soobstoj različnih sistemov varstva.
- 31 Po eni strani je v skladu s prvo uvodno izjavo Direktive 89/104 namen navedene direktive približevanje nacionalnih zakonodaj o znamkah, da bi se odpravila obstoječa neskladja, ki bi lahko ovirala prosti pretok blaga in svobodo opravljanja storitev ter izkrivljala konkurenco na skupnem trgu.
- 32 Čeprav se v skladu s tretjo uvodno izjavo Direktive 89/104 „trenutno ne zdi nujno lotiti popolnega približevanja zakonov o blagovnih znamkah v državah članicah“, pa ta direktiva predvideva usklajevanje temeljnih vsebinskih pravil v zvezi s tem, in sicer – v skladu z isto uvodno izjavo – pravil v zvezi z nacionalnimi določbami zakona, ki najbolj neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga, in ta uvodna izjava ne izključuje popolne uskladitve glede teh pravil (sodbe z dne 16. julija 1998 v zadevi Silhouette International Schmied, C-355/96, Recueil, str. I-4799, točka 23; z dne 11. marca 2003 v zadevi Ansul, C-40/01, Recueil, str. I-2439, točka 27, in z dne 22. septembra 2011 v zadevi Budějovický Budvar, C-482/09, ZOdl., str. I-8701, točka 30).
- 33 V peti uvodni izjavi Direktive 89/104 pa je med drugim navedeno, da „lahko države članice še naprej prosto določajo postopek v zvezi z registracijo, razveljavitvijo in neveljavnostjo [ugotovitvijo ničnosti] blagovnih znamk, pridobljenih z registracijo; ker lahko na primer določijo način registracije znamke in postopkov za ugotavljanje neveljavnosti [ničnosti], odločajo o tem, ali naj se prejšnje pravice uveljavljajo v postopku registracije ali v postopku za ugotavljanje neveljavnosti [ničnosti] ali v obeh, in, če omogočajo uveljavljanje prejšnjih pravic v postopku registracije, postopek ugovora ali preizkus pogojev po uradni dolžnosti ali oboje“.
- 34 Zato je treba ugotoviti, da Direktiva 89/104 ne vsebuje določb v zvezi z načini vložitve ali določitvijo datuma vložitve prijav nacionalnih znamk. Države članice še naprej prosto določajo vsebino svojih določb, ki se zaradi tega lahko med posameznimi državami članicami razlikujejo.
- 35 Po drugi strani je cilj spremenjene Uredbe št. 40/94 – kot izhaja iz njene druge uvodne izjave – ustvarjanje sistema znamk Skupnosti, ki uživajo enotno varstvo in ki učinkujejo na vsem območju Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 12. aprila 2011 v zadevi DHL Express France, C-235/09, ZOdl., str. I-2801, točka 41).

- 36 Ta sistem znamk Skupnosti je samostojen sistem, ki ga sestavlja skupek pravil in ki uresničuje posebne cilje, pri čemer je uporaba tega sistema neodvisna od slehernega nacionalnega sistema (glej zlasti sodbe z dne 25. oktobra 2007 v zadevi Develey proti UUNT, C-238/06 P, ZOdl., str. I-9375, točka 65; z dne 16. julija 2009 v združenih zadevah American Clothing Associates proti UUNT in UUNT proti American Clothing Associates, C-202/08 P in C-208/08 P, ZOdl., str. I-6933, točka 58, in z dne 30. septembra 2010 v zadevi Evets proti UUNT, C-479/09 P, točka 49).
- 37 Sistem znamk Skupnosti kot sistem, ki je samostojen in neodvisen od nacionalnih sistemov, ima lastna pravila v zvezi z načini vložitve prijave znamke Skupnosti iz spremenjene Uredbe št. 40/94 in Uredbe št. 2868/95. Zlasti člen 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 vključuje posebno določbo v zvezi z datumom vložitve prijave znamke Skupnosti, ne da se v njem omenjale določbe nacionalnega prava.
- 38 Da bi v teh okoliščinah odgovorili na postavljeno vprašanje, je treba najprej ugotoviti, ali je pojem „datum vložitve prijave znamke Skupnosti“ iz člena 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 treba razlagati tako, da pomeni upoštevanje ne samo dne, ampak tudi ure in minute vložitve te prijave.
- 39 Drugič, če je treba pojem „datum vložitve prijave znamke Skupnosti“ v smislu člena 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 razlagati tako, da ne pomeni upoštevanja ure in minute vložitve te prijave, je treba preveriti, ali pravo Unije nasprotuje temu, da se ta elementa na podlagi nacionalnega prava kljub temu upoštevata pri ugotavljanju prednosti znamke Skupnosti glede na nacionalno znamko, ki je bila vložena isti dan, če nacionalna ureditev, ki ureja registracijo te zadnje znamke, uro in minuto vložitve šteje za upoštevna elementa.

Pomen in obseg pojma „datum vložitve“ iz člena 27 spremenjene Uredbe št. 40/94

- 40 Najprej je treba navesti, da iz zahtev po enotni uporabi prava Unije in iz načela enakosti izhaja, da je treba izraze določbe prava Unije, ki se za opredelitev smisla in obsega ne sklicuje posebej na pravo držav članic, navadno razlagati samostojno in enotno v celotni Uniji, in sicer ob upoštevanju okvira, v katerega je določba umeščena, in cilja, ki ga zadevna ureditev uresničuje (glej zlasti sodbe z dne 18. januarja 1984 v zadevi Ekro, 327/82, Recueil, str. 107, točka 11; z dne 19. septembra 2000 v zadevi Linster, C-287/98, Recueil, str. I-6917, točka 43, in z dne 21. oktobra 2010 v zadevi Padawan, C-467/08, ZOdl., str. I-10055, točka 32, ter zgoraj navedeno sodbo Budějovický Budvar, točka 29).
- 41 Dalje, iz sodne prakse izhaja, da je treba pomen in obseg pojmov, ki jih pravo Unije ne opredeljuje, določiti glede na njihov običajen pomen v vsakdanjem jeziku, pri čemer je treba upoštevati kontekst, v katerem se uporabljajo, in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del so (glej zlasti sodbe z dne 10. marca 2005 v zadevi easyCar, C-336/03, ZOdl., str. I-1947, točka 21; z dne 22. decembra 2008 v zadevi Wallentin-Hermann, C-549/07, ZOdl., str. I-11061, točka 17, in z dne 29. julija 2010 v zadevi UGT-FSP, C-151/09, ZOdl., str. I-7587, točka 39, ter zgoraj navedeno sodbo Budějovický Budvar, točka 39).
- 42 Nazadnje, da bi zagotovili enotno razlago različnih jezikovnih različic določbe prava Unije, je treba v primeru razlik med temi različicami zadevno določbo razlagati glede na splošno sistematiko in namen predpisa, katerega del je (sodbe z dne 24. oktobra 1996 v zadevi Kraaijeveld in drugi, C-72/95, Recueil, str. I-5403, točka 28; z dne 19. aprila 2007 v zadevi Profisa, C-63/06, ZOdl., str. I-3239, točka 14, in z dne 15. decembra 2011 v zadevi Møller, C-585/10, ZOdl., str. I-13407, točka 26).
- 43 Vendar iz primerjalnega pregleda različnih jezikovnih različic člena 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 izhaja, da so med njimi nekatera razhajanja.

- 44 Tako je v češki, nemški, madžarski, slovaški, finski in švedski različici tega člena tako v naslovu navedenega člena kot v njegovem besedilu naveden dan vložitve („Den podání“, „Anmeldetag“, „A bejelentés napja“, „Deň podania“, „Hakemispäivä“, „Ansökningsdag“), medtem ko litovska in poljska različica istega člena določata, da dan vložitve („Padavimo data“, „Data zgłoszenia“) pomeni dan („diena“, „dzień“), ko je prijava vložena.
- 45 Ostale jezikovne različice – nasprotno – vsebujejo samo izraz „datum vložitve“ prijave znamke Skupnosti.
- 46 Kljub temu je treba obstoječa razhajanja med temi jezikovnimi različicami relativizirati, saj izraz „datum“ v skladu s splošnim pomenom običajno pomeni dan v mesecu, mesec in leto sprejetja akta ali nastanka dejstva. Prav tako navedba dneva sprejetja akta ali nastanka dejstva na splošno pomeni, da je treba navesti tudi mesec in leto.
- 47 Obveznost navajanja datuma ali dneva pa v skladu s splošnim pomenom ne pomeni obveznosti navajanja ure in še manj minute. Ker v členu 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 nista izrecno omenjeni ura in minuta vložitve prijave znamke Skupnosti, je videti, da zakonodajalec Skupnosti teh navedb ni štel za potrebne za določitev trenutka vložitve prijave znamke Skupnosti in s tem njene prednosti glede na drugo znamko.
- 48 Takšna razlaga izhaja tudi iz konteksta, v katerega je člen 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 umeščen. Zlasti pravilo 5 Uredbe št. 2868/95, ki določa formalnosti, ki jih morajo izpolniti UUNT, glavni urad za industrijsko lastnino države članice ali Urad Beneluksa za znamke, ko je vložena prijava znamke Skupnosti, določa samo obveznost, da se na prijavi označi datum njenega prejema, ne pa ura in minuta tega datuma.
- 49 Ugotoviti pa je treba, da če bi zakonodajalec Skupnosti menil, da je treba uro in minuto vložitve prijave znamke Skupnosti šteti za bistvena elementa „datuma vložitve“ te prijave v smislu člena 27 spremenjene Uredbe št. 40/94, bi moralo biti to v Uredbi št. 2868/95 natančno navedeno.
- 50 V zvezi s tem okoliščina, da je v skladu z navedbami na spletni strani UUNT datum vložitve prijave znamke Skupnosti tisti, ko so dokumenti iz člena 26 spremenjene Uredbe št. 40/94 vloženi pri UUNT, pri čemer se upošteva srednjeevropski čas (GMT + 1), ne omogoča ugotovitve, da sta ura in minuta vložitve te prijave upoštevni pri določanju prednosti znamke. Kot navaja generalni pravobranilec v točki 61 sklepnih predlogov, takšna navedba ure omogoča samo določitev datuma vložitve pri UUNT.
- 51 Okoliščina, ki jo je navedla družba Génesis, in sicer da je UUNT pri elektronski predložitvi prijav znamk Skupnosti dejansko potrdil datum in uro vložitve teh prijav, prav tako ni upoštevna.
- 52 Res je, da je v skladu s členom 10(2) Odločbe predsednika Urada št. EX-11-03 z dne 18. aprila 2011 o elektronskih komunikacijah iz Urada in v Urad („Temeljna odločba o elektronskih komunikacijah“) pošiljatelju elektronske prijave poslano elektronsko obvestilo, ki potrjuje prejem prijave – prav tako elektronske – znamke Skupnosti in v katerem sta navedena datum in ura prejema te prijave. Vendar iz istega člena 10(2) izhaja, da mora biti v obvestilu, ki potrjuje prejem navedene prijave, navedeno, da se datum prejema šteje za datum vložitve pod pogojem, da je v določenem roku plačana pristojbina, pri tem pa ni omenjena ura prejema prijave.
- 53 Glede na to, da je prijavo znamke Skupnosti v skladu s členom 25(1) spremenjene Uredbe št. 40/94 mogoče po izbiri vložiti pri UUNT, pri glavnem uradu za industrijsko lastnino države članice ali pri Uradu Beneluksa za znamke, vsekakor velja, da če bi bilo treba upoštevati uro in minuto vložitve prijave znamke Skupnosti, bi morala takšna obveznost izrecno izhajati iz določb splošne uporabe, in ne iz odločbe predsednika UUNT o vložitvi prijav znamk Skupnosti po elektronski poti.

- 54 Iz vsega navedenega izhaja, da pojem „datum vložitve prijave znamke Skupnosti“ iz člena 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 pomeni upoštevanje koledarskega dne vložitve prijave znamke Skupnosti, ne pa ure in minute te vložitve.

Upoštevanje ure in minute vložitve na podlagi nacionalnega prava

- 55 Ker je to pojasnjeno, je treba še preveriti, ali pravo Unije nasprotuje temu, da se ura in minuta vložitve prijave znamke Skupnosti na podlagi nacionalnega prava kljub temu upoštevata pri ugotavljanju prednosti znamke Skupnosti glede na nacionalno znamko, ki je bila vložena isti dan, če nacionalna ureditev, ki ureja registracijo te zadnje znamke, uro in minuto vložitve šteje za upoštevna elementa.
- 56 V zvezi s tem zadostuje opozoriti – kot je bilo navedeno v točki 37 te sodbe – da ima sistem znamk Skupnosti kot neodvisen sistem lastna pravila, ki se nanašajo na datum vložitve prijave znamke Skupnosti in v katerih se ne omenjajo določbe nacionalnega prava.
- 57 Datum vložitve prijave znamke Skupnosti je zato mogoče določiti samo v skladu s pravili prava Unije, ne da bi v zvezi s tem imele vpliv rešitve, sprejete v pravu držav članic.
- 58 Po eni strani – kot je generalni pravobranilec navedel v točki 63 sklepnih predlogov – iz člena 14 v povezavi s členom 97 spremenjene Uredbe št. 40/94 namreč izhaja, da je uporaba nacionalnega prava omejena na vprašanja, ki ne spadajo na področje uporabe spremenjene Uredbe št. 40/94.
- 59 Po drugi strani bi – ob upoštevanju položaja, kot je ta v postopku v glavni stvari, kjer se znamka Skupnosti uporablja, da bi se nasprotovalo registraciji nacionalne znamke – če bi omogočili, da se datum vložitve prijave te znamke Skupnosti določi ob upoštevanju določb nacionalnega prava, nasprotovali enovitosti varstva znamke Skupnosti. Če bi namreč – na kar je opozorjeno v točki 34 te sodbe – države članice še naprej prosto določale načine vložitve prijav nacionalnih znamk, bi se obseg varstva, ki ga znamka Skupnosti uživa, lahko med posameznimi državami članicami razlikoval.
- 60 Presoje, da je datum vložitve prijave znamke Skupnosti mogoče določiti samo v skladu s pravili prava Unije, ne omaje člen 32 spremenjene Uredbe št. 40/94, v skladu s katerim ima prijava znamke Skupnosti, za katero je datum vložitve določen, v državah članicah veljavo redne nacionalne vložitve, ob upoštevanju, odvisno od primera, prednostne pravice, navedene v utemeljitev prijave za znamko Skupnosti.
- 61 Kot je namreč navedel generalni pravobranilec v točki 65 sklepnih predlogov, ta določba ne spreminja pojma Skupnosti „datum vložitve“ niti ne predpostavlja dopolnilne uporabe nacionalnega prava, ampak je omejena na to, da prijavam znamk Skupnosti, vloženim pri UUNT, priznava enako pravno veljavo kot tistim, ki so vložene pri nacionalnih uradih.
- 62 Iz tega sledi, da pravo Unije nasprotuje temu, da se ura in minuta vložitve prijave znamke Skupnosti na podlagi nacionalnega prava upoštevata pri ugotavljanju prednosti znamke Skupnosti glede na nacionalno znamko, ki je bila vložena isti dan, če nacionalna ureditev, ki ureja registracijo te zadnje znamke, v zvezi s tem uro in minuto vložitve šteje za upoštevna elementa.
- 63 Ob upoštevanju vsega navedenega je na postavljeno vprašanje treba odgovoriti, da je člen 27 spremenjene Uredbe št. 40/94 treba razlagati tako, da ne omogoča, da bi se poleg dneva upoštevali tudi ura in minuta vložitve prijave znamke Skupnosti pri UUNT, da bi se ugotovila prednost takšne znamke glede na nacionalno znamko, vloženo isti dan, če sta v zvezi s tem na podlagi nacionalne ureditve, ki ureja registracijo te zadnje znamke, ura in minuta vložitve upoštevna elementa.

Stroški

- ⁶⁴ Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 27 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2003 z dne 27. oktobra 2003, je treba razlagati tako, da ne omogoča, da bi se poleg dneva upoštevali tudi ura in minuta vložitve prijave znamke Skupnosti pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), da bi se ugotovila prednost takšne znamke glede na nacionalno znamko, vloženo isti dan, če sta v zvezi s tem na podlagi nacionalne ureditve, ki ureja registracijo te zadnje znamke, ura in minuta vložitve upoštevna elementa.

Podpisi